

STUDENTEN WEEKBLAD

20e JAARGANG.
No. 27.

REDACTEUREN: W. H. MUNNICH, S. NOYON, W. J. G. PAARDEKOOPER,
MEJ. C. M. JELGERSMA, W. M. DE VRIES, H. L. DINGER.
FAST MEDEWERKER VOOR DE RUBRIEK MUZIEK: C. C. J. DE L'ESPINASSE.
ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

DONDERDAG
16 MEI 1918.

DIT BLAD VERSCHIJNT DONDERDAGS, BEHALVE IN DE
VACANTIËN. DE ABONNEMENTSPRIJS IS 4,— P. JAAR,
WAAROVER VÓÓR DE KERSTVACANTIE WORDT BESCHIKT.
DE JAARGANG LOOPT VAN 1 OCTOBER TOT 30 SEPTEMBER.
DE PRIJS DER ADVERTENTIËN IS 15 CTS. PER REGEL.

TECHNISCHE BOEK-
HANDEL EN DRUKKERIJ
J. WALTMAN JR., DELFT

INZENDINGEN TE BEZORGEN VOOR
MAANDAGMIDDAG 4 UUR AAN HET
REDACTIE-ADRES: KOORNMARKT 62

Inhoud.

- Delftsch Studenten-Corps.
De Ploegen van Laga, door Gember.
- Gedachten en Gedichten.
Kerkeconcert, door C.
Moment, door C.
- Vereenigingsleven.
Vervolg verslag van de Lezing door den heer D. J. Wijnkoop,
door C. V.
D. S. V. Onze Koloniën.
- Technische Hoogeschool.
Mededeelingen.

DELFTSCH STUDENTENCORPS.

De ploegen van Laga.

Laga zal dit jaar op de Varsity uitkomen met een Oude Vier, *waarschijnlijk* Jonge Acht, Jonge Vier en Overnaadsche Vier; de Jonge Twee blijft thuis bij gebrek aan tegenstanders. De Oude Vier is als volgt samengesteld:

- P. Romeyn, (boeg).
A. Mijlief.
W. L. Z. van der Vegte.
P. Termijtelen, (slag).

Ik zal mij van kritiek over deze ploeg onthouden en wil alleen allen wijzen op de tijd van 11 min. 57 sec. gemaakt over de 3000 M., welke zeer goed is.

De aanvullingsvier van de Oude Acht bestaat uit de heeren:

- J. J. Joker, (boeg).
L. Timboer.
Bolderdijk.
J. Haasnoot, (slag).
A. Vermeulen, (stuurman).

Behalve n°. 2 zijn allen nog Juniores. Deze ploeg wordt gecoacht door den heer Prins Visser, terwijl de heer Staring de Oude Vier en Oude Acht onder zijn leiding heeft.

Hierboven staat, dat *waarschijnlijk* Jonge Acht en Jonge Vier uitkomen, dit is helaas maar al te waar.

Nog nooit heeft „Laga” zoo'n pech gehad als dit jaar. Eind Februari had er een verandering van coach plaats, wat ook nooit een goede invloed heeft op de vorming der ploegen, daar de nieuwe leider zich eerst geheel en al moet inwerken in allerlei dingen, zooals b.v. 't karakter van zijn roeien doen kennen, wat een zeer voornaam punt van zijn programma uitmaakt.

Een maand geleden, toen het een beetje ging lijken op roeien, werd de slag, de heer Dekker, afgekeurd; iedereen, die een weinig verstand van roeien heeft, begrijpt, wat het zeggen wil om binnen een maand tijd iemand op te leiden tot slag; daar is dan ook zeer mee gesukkeld. Bij dit alles kwam echter nog meer ellende n.l. allerlei te noemen en niet te noemen ziekten. Resultaat van dit alles is, dat de Jonge Acht tot nu toe slechts (schrik niet o Laga-enthousiast) *één keer* in de goede combinatie, dus zonder invallers geoefend heeft. Zoo ging het ook met de Jonge Vier en Overnaadsche Vier; het was sukkelen en het bleef sukkelen.

De combinatie dan, waarin de Jonge Acht *waarschijnlijk* zal uitkomen, is als volgt:

- W. Westenenk, (boeg).
E. Koch, 2.

- P. Lefebvre, 3.
F. Lambach, 4.
C. Huygen, 5.
P. van Delden, 6.
C. Nijssens, 7.
H. van Rooyen, (slag).
A. Vermeulen, (stuurman).

De grootste fout van de nummers 1 tot en met 6, is dat bij allen de slag te kort is, zoodat alleen Nijssens als n°. 7 de eenige is, die de slag steunt, terwijl n°. 6, welke plaats alleen daarom zoo gewichtig is, dat hij de slag in alles steunen moet, hierin juist geheel en al faalt. Heel jammer, het kan zeker nog veranderen. N°. 5 heeft nog geen macht over zijn riem, beheerscht zijn roeien nog heel slecht (dit is voor een groot deel een gevolg van een lange periode gedwongen rust door ziekte). N°. 4 zwaait te ver door bij de catch en is erg sloom bij de recover; men krijgt 't idee van iemand, die in een rolstoel op zijn gemak heen en weer glijdt en zijn armen een beetje om beurten strekt en buigt. N°. 3 is bij de eerste 10 slagen één van de beste roeiers van de ploeg, doet men daarna zijn oogen twee minuten dicht en weer open, dan zoekt men zich suf, vindt echter de n°. 3 van straks niet meer, maar een bij de finish van elke slag in elkaar zakkend jongmensch.

N°. 1 is te kort van slag, veel te kort, ging echter elken dag 1% vooruit en is misschien tegen 't einde van 't seizoen de 100% genaderd en dus een behoorlijk roeier geworden.

De boeg rukt aan zijn riem bij de finish, zakt een weinig in elkaar, zit te lang stil en rent met zijn bankje naar voren, juist de omgekeerde wereld.

Ten laatste nog de slag. Deze had een groot nadeel n.l. van niet te kunnen versnellen, met veel geschreeuw en aanvuren van stuurman en coach lukte het hem vroeger zijn tempo van 24 tot 26 slagen in de minuut te verhoogen. Dit is veel beter geworden; hij haalt nu gemakkelijk de 32. Zijn recover is goed, echter is de catch nog veel te sloom.

Ondanks alles ziet de toekomst er toch niet zoo donker uit, de Acht is geen, echter *kan* een behoorlijke ploeg worden, wanneer er maar weer geen nieuwe ziekten opduiken. En daarom Jonge Acht, tanden op elkaar; roeien we dan nog niet zoo heel goed, laten we dan door een goede ausdauer en een fanatieke race nog de eer van Laga ophouden.

Even wil ik nog de Laga-enthousiasten, die gelooven aan spiritisme het volgende toefluisteren.

In een huis ergens in Delft heeft men een tafel laten dansen, een geest opgeroepen gevraagd, of deze ooit van Laga gehoord had en of de Jonge Acht zou winnen. Het antwoord was „Ja!”

Op dan naar de Varsity gij spiritisten.

Nu nog iets over de Overnaadsche Vier, samengesteld uit:

- J. Fock, (boeg).
J. Carpentier Alting, N°. 2.
J. Posno.
Cohen ter Vaert, (slag).
J. van Andel (stuurman).

De boeg wordt pas sinds een week getubd en Zondag 12 Mei is de Vier voor 't eerst in deze combinatie uitgegaan.

Eindelijk rest nog de Jonge Twee, die voor 't eerst op de Hollandia wedstrijd zal starten bij gebrek aan deelneming op de Varsity.

De samenstelling is:

- J. P. M. Sonneveld.
M. Hoogeboezem, (slag).
A. Mijlief, (stuurman).

Dit kan een aardige ploeg worden.

Ten laatste zal Eyben de Laga-kleuren in 't sciffnummer verdedigen en goed ook. De tegenstanders zullen geïmponeerd worden door zijn lange gestalte. De 2000 M. heeft hij geroeid in 8 min. 3 sec. een heele goede tijd, echter voor hem nog veel te lang. Hij roeide erg rustig, veel te veel op zijn gemak, het was heelemaal niet 't echte „baantje trekken”. Jammer.

Thans eindig ik met een succes aan de oude vier.

GEMBER.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN.

Kerkconcert.

Prachtig lente weer, alles vol zon en licht en geluid. Lichtblauw, vervloeiend in de verte is de lucht, trillend en verzadigd van licht. Frisch groen steken de jonge blaadjes af tegen de lucht, tegen de zwarte stammen.

Een stroom van menschen beweegt zich langzaam voort en plukjes verdwijnen in de gapende zwarte opening. Langzaam en statig galmt de klok over alles heen.

Binnen een stille drukte. Onderdrukt gefluister en schuifelen van stoelen, zoekende menschen en oudjes, die rillend hun zwart gebreiden doek om de zilverglanzende haren toehalen.

Zware accoorden zwellen aan en golven langs de kruisgewelven, langzaam wegstervend, dan wordt het lichter en vroolijker en plotseling valt een stem in. Met zuivere tonen, een harmonieus geheel vormend met het orgel. Het lijkt een wedstrijd met de twinkelende, trillende zonnestraaltjes, die door de gekleurde ruiten naar binnen vallen, het beeldhouwwerk omsluitend met heur licht en lijn voor lijn*doen uitkomen.

De heele ruimte is gevuld met geluid, zuiver en helder, oplaaierend en wegstervend. Met een laatste hooge triller besluit het geheel. Nog is niet alles weggestorven, nog zit ik in aandoening te luisteren en te staren naar niets, als de menschen al opstaan, wegschuivend en lawaaiend. „Kijk, er zijn al heel wat strooie hoeden vandaag” hoor ik een burgerjuffie naast me zeggen.

C.

Moment.

De zon staat als een roode bal aan de horizon, ver weg en werpt een gouden schijn over het eeuwig bewegende water. Eindeloos ver deint de zee zich uit, zich verliezende in een grauw waas. Niets dan het opkomende en wegstervende geluid der golven, bewegende heuvels water, als de rillingen van een groot, heel groot dier. En stuk slaan ze, nu eens uitvloeiend en zachtjes de groote, zwarte steenen omspoelend, verleidend wegtrekkend, dan weer met kracht over de puntige pieken heenslaand, zich verdeelend in kleine watervalletjes en opborrelende kolken, een wit schuim vormend, dat bij het verdwijnen een wit mozaïkfiguur achterlaat. Altijd anders, altijd levend en bewegend, altijd mooi! Langzaam zinkt het water weer weg en de zwarte steenen glimmen flauw met hun groote vlakke handen.

Hoe heel koel moet het niet daarin zijn, hoe zacht zich daarmee te laten wiegen en wegvoeren. En dan inademen en indrinken dat water, totdat het voorbij is, alles voorbij en geen zorgen. Waarom moest het zoo loopen? Waarom liep me nu alles tegen, kwam ik er telkens mee in botsing. Een uur geleden nog scheen me alles zoo zonnig en vroolijk. In lang had ik me niet zoo gevoeld. Af en toe kwam een dreigend voorgevoel op. Zenuwen, anders niet. Hoe vol genot keek ik niet naar de voorbijgangers, de zee, de zon en luisterde ik niet naar de muziek.

En toen plotseling was het gekomen, was het gebeurd. Ik zag het, schrok en wilde mezelf niet gelooven. Weg was al het mooi. Akelig hard klonk het strijkje. Het suisde me door het hoofd, geroezemoes van stemmen. Alles schijn wat ik zag, alles leelijk, stuitend. Ik had me door de menigte heen gedrongen, waarom gingen ze ook niet op zij, men deed het er om. En toen het strand opgehield. En nu stond ik hier op het uiteinde van een golfbreker. Koel strijkt de wind langs mijn brandende slapen. Heerlijk. Alles bruist in me, is in opstand. Weg nu wil ik zijn, er een eind aan maken, me mee laten voeren door de stroom. Gelukkig ik heb niets bij me, waaraan ze mij kunnen herkennen. Onbekend wil ik ergens liggen, als ik aanspoel, door niemand betreed. Het is toch alles schijn, wie zou er ook wat om geven.

Wat is het mooi, een laatste puntje gloedroode zon flikkert nog, werpt duizenden gouden lichtjes op het water.

Kalmer wordt ik, de reactie, volgt. Ik sta met de beenen al in het water.

Ik ben toch niet voor niets hier in de wereld gekomen. Heb ik het recht er een einde aan te maken. Er is toch een doel, een plicht te vervullen. Het is laf me er aan te onttrekken. Mijn moeder, het hart zou haar breken. Ben ik dan minder sterk dan de anderen.

En zilvergrijs deint de zee aan en omspoelt de nu bijna geheel verzonken blokken. Zwarte hoeken en glimmende vlakken, waar het water over loopt, alles bedekkend met zijn mozaïk, dat weer uit een scheurt. Steeds weer probeerend, nooit ontmoedigd, telkens wat verder komend.

Dat moet het leven zijn, aanzwellend en ebbend en alles bedekkend met schoonheid, liefde, liefde voor de menschen!

C.

VEREENIGINGSLEVEN.

Karl Marx.

5 Mei 1818—5 Mei 1918.

VERSLAG van de LEZING van den Heer D. J. WIJNKOOP.

(Vervolg).

Hij ging toen naar Brussel, waarheen Engels hem spoedig volgde. Daar schreef hij zijn „Ellende van de filosofie”, antwoord op Proudhons: Philosophie van de ellende. In Brussel sloot Marx zich aan bij den Bond der Rechtvaardigen, later Communistenbond. Daarvan is uitgegaan het Communistisch Manifest door Marx en Engels. Dit geeft in embryo de historie van de menschheid en het is voor ieder de moeite waard na te gaan, hoe dat alles door die twee geesten hierin is vastgelegd. (Zoo juist is een nieuwe druk van de vertaling door Dr. Herman Gorter verschenen. De prijs is slechts f 0.20. Uitgave Brochurenhandel S. D. P., J. J. Bos, Kinkerstraat 300, 1e etage, Amsterdam). Zooals bekend is, eindigt het met de oproep: Proletariërs van alle landen vereenigt U. Schijnbaar zijn we daar nu heel ver van verwijderd, maar weten niet hoe gauw de organisatie van gewapende proletariërs in legers, kleine dingen opofferend voor een waan, zal ontslaan in een internationale organisatie voor een werkelijkheid.

Kort daarop kwam de revolutie van 1848. Een revolutionaire golf ging over Europa, die hen uit België terugvoerde naar Parijs. Doordat het ook in Duitschland doordrong, ging Marx naar Keulen en richtte daar de Neue Rheinische Zeitung op. Daardoor had hij met Engels en Lasalle zijn aandeel in de revolutie. Ook hier kwam hij met veel revolutionairen in aanraking, o.a. de componist Wagner. Toen in Berlijn de nationale vergadering uiteen gejaagd werd eischte Marx in zijn blad gewapend verzet tegen de reactie. Dat haalde hem een proces op de hals wegens hoogverraad. Hij hield een schitterende verdedigingsrede en werd vrijgesproken, iets wat men zich tegenwoordig moeilijk kan voorstellen. Maar het land moest hij uit en in Mei 1849 vertrok hij naar Parijs. Maar ook daar liet men hem geen rust en hij vertrok toen naar Londen waar hij, afgezien van enkele reizen, tot zijn dood vertoefde. Daar begonnen ze weer met tijdschriftwerk. Ze schreven o.a. opstellen over de doodgelopen revolutie van 1848, die onder den titel: „Klassenkämpfe in Frankreich” zijn verschenen. Een heel belangrijk werk van Marx uit dien tijd is: „Der achtzehnte Brumaire des Louis Bonaparte.” Dat is een proeve van historisch materialisme, zooals Marx ze niet veel heeft kunnen geven. Uit litterair, maar allereerst uit historisch oogpunt, is dit een juweel. Marx schreef in dien tijd over alles en nog wat, heel veel voor kranten. Beroemd zijn de artikelen in de New-York Tribune, waarvoor hij op echt Amerikaansche business-manier werd uitgezogen. Van de artikelen, die bewaard zijn gebleven is een boek gemaakt. Ook daarvan weet men niet wat van den een en wat van den ander is. Men weet b.v. soms van artikelen, dat ze voor een deel door Marx en voor de rest door Engels zijn geschreven.

Alle takken van wetenschap beheerschten ze, en behandelden ze in hunne geschriften. Ze vormen als het ware een groote encyclopedie. Voor een encyclopedie wilde men Marx in New-York ook uitbuiten, maar zijn leven had hij daarvoor niet bestemd.

Door de ellende en het noodzakelijk harde werken is Marx tot ziekte vervallen. Overdag had hij haast geen gelegenheid om te studeeren, slechts de enkele uren van den nacht bleven hem over. Hij bestudeerde vooral in het Britsch museum economische geschriften voor zijn ontzaglijk werk: „Das Kapital.” Als men ziet over hoeveel kennis van feiten

en van litteratuur hij daar beschikt, dan is dit op zich zelf weer gigantisch, het werk van een Titan.

Uit de briefwisseling tusschen hem en Engels blijkt hoezeer ze naar het einde verlangden om weer eens iets anders te kunnen ondernemen. Maar het heeft het heele verdere leven van Marx verslonden.

In het jaar 1859 zag een voorlooper het licht: „Zur Kritik der politischen Oekonomie”. In 1867 verscheen het eerste deel van „Das Kapital”. Een uitgever was bijna niet te vinden. Ten slotte gelukte het bij een zekere Hamburger, die er schatten aan verdiende, waarvan Marx bijna niets in handen kreeg.

Het verschijnen van het tweede deel heeft Marx niet beleefd. Van het derde deel bestond een manuscript en van het vierde deel een verzameling aantekeningen. Het eerste deel behandelt het productieproces, het tweede het circulatieproces en het derde deel het totaal proces van het kapitaal. Dat derde deel is niet af en er was een vierde deel dat de historie van alles geeft. De ontzaglijke hoeveelheid litteratuur, die Marx beheerschte, is hieraan vooral te zien. Het is uitgegeven in 1910 door Karl Kautsky (Theorien über den Mehrwerth).

Al zou spreker het kunnen, hij zou niet in staat zijn op een avond een overzicht van het werk te geven. Hij wil alleen opmerken dat de meerwaarde er geconstateerd wordt en verklaart, dat deze noodzakelijk is voor de kapitalistische maatschappij. Wat is de meerwaarde, die èn voor kapitaal èn voor arbeid zooveel beteekenis heeft? Spr. wil daarop nog even ingaan. Marx stelde zich voor en hij laat aan de werkelijkheid van de productie zien, dat elk stukje arbeid van den proletariër in tweeën valt, dat daar dubbelzinnigheid in is. Elk oogenblik schept de arbeider voorwerp en kapitaal. Hij herschept elk oogenblik zijn eigenwaarde, maar daarenboven een surplus, dat de kapitalist, aan wien hij zijn arbeidskracht verkocht heeft, voor zich houdt. Eerst produceert hij tot hij zijn loon verdiend heeft, om het burgerlijk uit te drukken. Hij werkt dan door, maar krijgt alleen het loon uitbetaald. Dat is zoo gekomen, omdat het kapitalisme overal, waar het zijn intrede doet begint met de menschen hun grond en hun arbeidsmiddelen te ontnemen, dus menschen maakt, die niets meer hebben om te leven en zich tot de kapitalisten moeten wenden om in leven te blijven. Marx liet dat wordingsproces van die kapitalistische maatschappij zien. Vooral voor Engeland heeft hij aangetoond, hoe het kapitalisme het handwerk en het kleinbedrijf vermoord en onteigend, en de menschen gedwongen heeft tot de kapitalisten te komen, om het leven te redden.

Dat proces gaat steeds door ook in maagdelijke landen wordt zoo de massa tot proletariërs gemaakt. Zoo ontstaat ook voortdurend de strijd van die velen tegen hen, die gedurende eeuwen de arbeid hebben gemaakt tot het kapitaal van nu, dat is gekrystaliseerden arbeid van vroeger. En nu kan men de arbeidsdag verkorten, en het loon verhoogen, dat is allemaal prachtig, maar het verandert niets aan het feit, dat meerwaarde gevormd wordt, en daardoor een macht boven den arbeider, die steeds aangroeit. De wantoestand verandert daarmee niet. Prachtig is deze kwestie doorzien in „Das Kapital”.

Spreker is op dit punt nog lang niet uitgepraat, maar hij moet zich beperken. Op het gebied van historie, filosofie enz. heeft Marx den klassenstrijd laten zien als de factor, die steeds de vooruitgang heeft gebracht. Hij heeft laten zien de beteekenis van de dialectiek, dat is de ontwikkeling in tegenstellingen van alle dingen. Daarmee heeft hij naast de maatschappijwetenschappen ook beteekenis voor de natuurwetenschappen, en daarom zal zijn beteekenis nog voortdurend toenemen. Hij heeft de arbeiders laten zien het doel van de organisatie, de organisatie met het revolutionaire doel n.l. het Communisme. Ook toonde hij hoe in de communistische maatschappij de wetenschap een enorme beteekenis heeft, zoowel voor ieder afzonderlijk als voor het geheel. De mensch zal dan niet alleen de natuur beheerschen, maar ook de maatschappij zelf.

Zou spreker hiermee eindigen, dan zou hij nog de Internationale vergeten hebben. Deze zou zonder Marx ook ontstaan zijn, maar hij heeft er zijn geest in gedrukt. Hij schreef de Inaugural Adresse en ook naar aanleiding van de Commune ontstonden beroemde adressen van zijn hand. (Bürgerkrieg in Frankreich).

Dat de Internationale uiteen moest gaan lag aan de historie, doordat overal de beweging zich ontwikkelde. Aanleiding was de reuzenstrijd van Marx en Bakounine. Zooals Marx tegen Lasalle (die spreker zeer bewondert) niet mooi is opgetreden, zoo ook tegen Bakounine. Zoowel persoonlijk als zakelijk maakte Marx daar een fout. Persoonlijk omdat zijn verwijten geen grond hadden, en zakelijk omdat hij over het hoofd zag, dat ook Bakounine een beweging achter zich had. Maar dat doet aan de beteekenis van Marx niet af. Zou hij geen fouten hebben, hij zou geen mensch zijn. En mensch was hij, en in elk opzicht had hij het menscheijke. Hij kon genieten als een eerste genietter en hij was kinderlijk met de kinderen. Als strijder was hij zonder medelijden, en door zijn grootheid waren zijn fouten grooter dan die van anderen. Spr. hoopt, dat zijn toehoorders zullen voelen, dat een dergelijk man gerekend moet worden tot de allergrootsten van de historie, en wel omdat hij alles bewust deed voor een bepaalde idee. Zoodra hij zag de worsteling van den arbeid tegen het kapitaal en zag dat de arbeid den weg niet wist, heeft hij de taak op zich genomen den weg in die doolhof te wijzen. En omdat het is de bevrijding van den arbeid, van het belangrijkste wat het menscheid bezit, daarom zeggen wij revolutionairen, die bewuste aanhangers zijn van het bewuste communisme, dat het moeilijk zal zijn in alle wetenschappen één man te vinden, die vergeleken kan worden met Karl Marx.

C. V.

D. S. V. Onze Koloniën.

Voor de D. S. V. Onze Koloniën zal de heer H. J. Vermeer, op Donderdag 23 Mei a.s., in Hotel Wilhelmina, aangevande half acht 's avonds, een lezing houden over het volgende onderwerp, toegankelijk voor alle ingeschrevenen aan de T.H.:

DE INTERNATIONALE POSITIE VAN NED. INDIË EN ONZE KOLONIALE POLITIEK.

- Duitsche en Japansche intriges.
- De internationale positie, wanneer deze oorlog niet leidt tot ontwapening.
- Onze politiek van divide et impera een gevaar voor Indië en Nederland.
- De handhaving onzer neutraliteit in de toekomst en onze weermacht.
- Het scheppen van een zelfstandig Indonesisch rijk is een nationaal Indisch en Nederlandsch belang.

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

Mededeelingen.

Bij beschikking van den Minister van Staat, Minister van Binnenlandsche Zaken van 13 Mei 1918, No. 8348, afdeling O, is met ingang van 16 Mei 1918 aan F. J. M. Goslings w. i., op zijn verzoek eervol ontslag verleend als assistent voor de werktuigbouwkunde en met ingang van 16 Mei 1918 aan G. K. Stoffels op zijn verzoek eervol ontslag verleend als bediende-bankwerker bij het laboratorium voor werktuigkunde aan de Technische Hoogeschool.

ADVERTENTIEN.

Te AMSTERDAM bestaat gelegenheid tot

REPETEEREN

van

Wiskunde, Theoretische Mechanica en Thermodynamica, bij J. H. SCHOGT, phil. nat. doct., Amstelveensche Weg 216, en bij IDA VAN RIJN, phil. nat. doct., Alexanderkade 13.

TERSTOND TE HUUR:

KAMER MET BALCON EN SLAAP-KAMER à f 29,— per maand.

Adres Spoorsingel 78e, hoek Heemskerkstraat. (1152)

Voor de levering van
Delftsche Limonade-Siropen

beveelt ondergeteekende zich beleefd aan.

W. DE HOOGH,
 OUDE DELFT 152. Telefoon 15.

Gebr. A. & C. DE WOLF
 NOORDEINDE 40. TEL. 41.

Rijwielen en Motoren.

Uitsluitend 1e klas merken.

1e klas Reparatie-Inrichting.

Verhuren, Onderhouden en Stallen van
 AUTOMOBIELEN en MOTOREN.

Voorhanden bij de TECHNISCHE BOEKHANDEL
 J. WALTMAN JR., Binnenwatersloot 33, de ver-
 schenen nieuwe „beknopte handleidingen“:

No. 49.

**VRAAGSTUKKEN
 VECTOR-ANALYSE,**

bewerkt door Prof. Dr. J. A. SCHOUTEN, e.i.

Prijs: voor leden f 1.10, voor niet-leden f 1.60.

No. 50.

**ANALYTISCHE
 MEETKUNDE I**

2e herdruk, bewerkt door Prof. C. B. BIEZENO, w.i.
 met tangentieele coördinaten door W. J. VOLLEWENS.

Prijs: voor leden f 1.90 ing., f 2.10 geb.
 voor niet-leden f 2.40 ing., f 2.60 geb.

Uitzending van Diners.

VLEESCH of VISCH, AARDAPPELEN en GROENTEN
 à f 0,75 per Diner; met SOEP of NAGERECHT f 0,90,
 in goed verwarmde Bussen.

Geen vooruitbetaling, geen storting, geen 10 cent voor
 het bezorgen van iedere bus.

Aanbevelend,
 OUDE DELFT 120. CHR. F. RÜTER.

BINNENKORT ZAL VERSCHIJNEN:
 Een merkwaardig boek van JAN FEITH

TINGELTANGEL

Met 50 illustraties tusschen den tekst

≡≡≡ door L. J. JORDAAN. ≡≡≡

Prijs f 1,50.

Wij zien hier de menschen uit het Tingeltangel-leven in de groote steden voor
 ons in hun leven achter de coulissen met al de contrasten van humor en tragiek.
 Het is een grillig gekleurd boek, waarin FEITH'S zegsman, LOUIS DAVIDS, al het
 zelf beleefde op de verschillende trappen van zijn wisselvallig bestaan vertelt.

Men bestelle het bij de Technische Boekhandel en
 Drukkerij J. WALTMAN Jr., Binnenwatersloot 33.